

Письменницьке поле засіяне рясно

Відомий поет і прозаїк Євген Шморгун колись сказав: «Його твори влучні, дотепні, вони легко читаються і сприймаються читачами та слухачами. Технічна вправність віршування досить непогана, якщо враховувати вік автора – то навіть дуже висока. Усе це дає підстави стверджувати, що при певній теоретичній підготовці та цілеспрямованості з Василя ТИТЕЧКА може вирости гарний майстер художнього слова».

Відтоді збігло багато води, минули роки, слова виявились пророчими й сьогодні Василь Григорович відомий гуморист, автор численних творів для дітей, прозаїк, знаний журналіст, навіть не могла уявити, як нелегко буде розповісти про молодого, енергійного, креативного, цілеспрямованого та перспективного, сповненого сил і задумів майстра слова, колегу, члена Національної спілки журналістів України та Національної спілки письменників України, лауреата двох дитячих літературних премій у галузі дитячої літератури: ім. Леоніда Куліша-Зінківка та «Кобзарик», гумориста, майстра влучних афоризмів – «титечконізмів».

Народився Василь Титечко в селі Мале Вербче на Сарненщині. Після закінчення місцевої дев'ятирічки навчався в сусідньому селі Корост. Через декілька років повернувся в Коростську школу, але вже на посаду вчителя української мови та літератури, а згодом – фізичної культури. Здобув вищу освіту в Рівненському державному гуманітарному університеті та Рівненському економіко-гуманітарному університеті ім. С. Дем'янчука. А ще працює одночасно в редакції газети «Сарненські новини». Ось такі життєві віхи, якби не... величезна титанічна робота – літературна творчість, результати якої вражають.

Ще навчаючись у випускному класі Маловербченської дев'ятирічки наважився Василь Титечко звернутися до відомого письменника Леоніда Куліша з сусіднього Кричильська. 31 березня 1998 року в передмові наставника в газеті «Сарненські новини» з'явилася добірка гумору обдарованого школяра. І ось уже майже 20 років твори Василя Титечка регулярно друкуються на шпальтах «районки». Про той час письменник згадує: «Тоді кожного тижня приїздив до Леоніда Зіновійовича з десятком нових творів і жадібно слухав його враження, безкомпромісну характеристику написаного. Заодно готував краще з доробку в «районку» й інші обласні видання. Саме там уперше з'явилися практично всі мої вірші, а потім прозові провінційні історії, репортажі про спортивні змагання, твори для дітей тощо».

Леонід Куліш у передмові до збірки Василя Титечка «Дорога у завтра» писав: «Цей молодий гуморист ще зі шкільних років заявив про себе як автор, який подає надії в жанрі

гумору та сатири. Я особисто насамперед звернув увагу на його досконалу техніку віршування».

Палітра творчості майстра гумору надзвичайно різноманітна й об'ємна. Систематично друкується в багатьох всеукраїнських виданнях, зокрема у «Вільному слові», «Провінційці», «Рівненській газеті», «Рівне ракурс», «Порадниці», «Залізничнику», «Веселих вістях», «Сільських вістях», «Перці», «Пізнайку», «Малютку», «Колобочку», «Абетці казок», «Розкажіть онуку», «Віснику і К», «Дніпрі» та багатьох інших, зокрема в інтернет-виданнях і міжнародній газеті «Настуся», де друкують твори дитячих письменників Росії, Англії, Австралії... Його твори читають у США, Білорусі, Чехії, Канаді й інших країнах, адже співпрацює з багатьма виданнями української діаспори. Загалом – більше тисячі публікацій на шпальтах газет і журналів.

Василь Титечко – співавтор альманахів: «Погорина», «Крила», «Пролісок-1», «Пролісок-2», «Відомі гумористи України» й ін.

2003 рік приніс молодому гумористу на крилах Пегаса першу збірку гуморесок «Жарт за жартом», а вже в наступному з-під пера талановитого літератора виходить збірка для дітей «Під дощем вмивався котик». Щоб не бути голослівною, наведу відгуки письменниці, члена НСЖУ Любові Пшеничної: «...дебютна книжка «Жарт за жартом» переконливо засвідчила, що її автор уміє жартувати талановито, а нова збірка для юних читачів свідчить, що він так само з добрим гумором уміє розповідати малечі цікаві історії про звірят, комах, птахів..., чудово знає дитячу психологію, спостережливо підмічає характерні дітям риси чи вчинки, дає мудрі поради або ж аналізує побачене».

На відміну від попередніх книжок «Провінційні історії» адресовані вже дорослому читачеві. І, хоч як дивно, але відгук на цю книжку написав один із наймолодших літераторів Сарненщини – Петро Катеринич, який щиро зізнався у своїй прихильності до Василя Титечка: «Василь Титечко – зірочка, що з'явилась на великому небі української поезії та прози вже давно. Коли вчитуєшся в його вірші для дітей, просто радієш, у гумористичні твори – смієшся без упину, а в історії про людські життя – сумуєш, плачеш, адже, можливо, впізнаєш і деякі події з власної долі». Згодом щороку на свою книжкову полицю одну за одною кладе по декілька своїх збірок.

Один за одним у різних виданнях з'являються твори письменника Василя Титечка, приносячи читачам радість, автору – визнання і славу, я не ставила перед собою мету перераховувати всі доробки, аналізувати, розповідати, чи, скажімо, критикувати. Для цього, слава Богу, у нас є критики, Інтернет, бібліотеки, врешті-решт читачі та слухачі. Письменницьке поле героя моєї розповіді засіяне рясно та плодоносить щедрим урожаєм. Двадцять книжок у доробку досвідченого майстра слова. Лише в цьому році побачили світ три збірки для дітей. Перша з них – «Ми в гаю пісні співали»... А ми знаємо, що автор тісно співпрацює з харківським композитором Миколою Ведмедерею. Тому пісні Василя Титечка співають не тільки «в гаю», а й у всій Україні. Згодом до читачів потрапила книжка-розмальовка «Впади, дощук, впади», а нещодавно й збірка казок «Подарунок для матері», якою автор зробив подарунок не тільки матерям, а й усім татусям та їхнім діточкам.

Твори для молодших, зокрема для дітей, посідають чільне місце у творчості автора. Однею з таких збірок є «Горде левеня». Саме за неї у 2012 році письменника удостоїли літературної премії в галузі дитячої літератури імені Леоніда Куліша, а пізніше й визнання

«Краща дитяча книга для дітей Рівненщини». Казки з цієї та інших збірок звучали й звучать із уст ведучого «Вечірньої колісанки» дідуся Стаса на Першому каналі національного радіо, в обласних радіопередачах «У дзеркалі слова», «Перевесло», на сарненському радіо «Полісся», телеканалі РТБ у програмі «На добраніч казка» та ін. Є записи на телебаченні: РТБ, Рівне-1, канал «Зік». Зокрема, писав сценарії для програми «Говірник» телеканалу «Зік», де в гумористичній формі обігрувалися діалектні слова Рівненської області, а ще сам знімався в головних ролях цих програм. Мав виступи майже в усіх школах району, багатьох в області, бібліотеках Рівного, Сарн, мистецьких галереях, префект Рівненської області в гумористичному журналі «Перець».

У 2008 і 2009 рр. виборов двічі підряд перші місця у Всеукраїнському конкурсі «Народний гумор», що проводила львівська газета «Життя». Безперечно, твори письменника читають, люблять, вони приносять задоволення як дітям, так і дорослим. Студенти Сарненського педагогічного коледжу РДГУ й університету «Острозька академія» за його творчістю написали наукові роботи й опублікували у фахових журналах із української мови та літератури. На слова літератора звучать пісні, а хто з читачів не усміхнеться приязно та тепло, почувши ім'я гумориста? А я додам декілька штрихів про самого автора як особистість цікаву, неповторну, врівноважену та працювиту. Окрім того, у Коростській ЗОШ I-III ст. веде факультатив «Основи журналістики». Серед сімейних раритетів «забили» місце понад сто грамот за участь у різних конкурсах (фото, футбол, армрестлінг, шашки, гирьовий спорт). Двічі підряд посідав перші місця в районі та другі – в області в конкурсі «Ярмарок педагогічних ідей» із фізичної культури, а методичний посібник «У ногу з футболом» отримав патент. Також багато призових місць за участь у різноманітних культурних, педагогічних, спортивних та письменницьких конкурсах. Його вихованці також мають чимало заслуг, завдячуючи педагогу й наставнику. Зокрема в конкурсі «Поліські пересмішники» щороку учні школи займають призові місця. Член багатьох літературних об'єднань. Хобі – футбол, баскетбол, тренер і гравець місцевої баскетбольної команди «Темп», яка вже декілька років виступає у відкритому чемпіонаті району серед чоловіків.

Ще з дитячих років любить рибалити, але бідкається, що не може дозволити собі цю пристрасть нині, бо вільну хвилину використовує для творчості. На моє запитання, коли приходиться муза, відповів, що музи не чекає, радіє кожній вільній хвилині. А тому й береться за ручку, аби занотувати черговий вірш чи казочку. В задумах на майбутнє безліч творчих планів.

Дружина Валентина Олександрівна працює у школі вчителем фізики – підтримка, порадиця і, як розумію, – муза натхнення і творчості. Разом із казками татуся підрастають і сімейні радощі – сонечка Владислав (третьокласник), Денис (навчається у першому класі) і найменша Зоряна (відвідує дитячий садочок).

Низько вклоняюся батькам Василя Титечка за ту велику, безмежну любов, що передали як найцінніший скарб духовності нашого народу, бо любов творить дива. Тож нехай ці дива будуть завжди поруч із ювіляром Василем Титечком і колосяться щедрим урожаєм Добра, Людяності, Радості, Удачі.

Надія Свищевська